

TEKA LWOWSKA

Sygn. 229/ 3

k. 1 - 5 rkp, format: 165 x 210 mm.

k. 1 - 3 ksero, format: A4

j. polski.

TAŚMA FILMOWA
NR. N-0617

ZESPÓŁ :

TEKA L W O W S K A .

ARCHIWUM ŻIH
SYGNATURA :

229/3.

ZMIKROFILMOWANO
DNIA :
k.31. III. 1995 r.

JĄSTRZĘBSKI
WOJCIECH

Rekwizycja mieszkań żydowskich, ze
strony ludności ukraińskiej.
Nadużycia , wymuszanie kwót finansowych
za przydział mieszkania w gettcie.

DATY SKRAJNE:

X. 1941 r.

UKŁAD :

Tematyczny.

UWAGI :

k. 1-5 rkp., format: 165 x 210 mm., j. polski.

(słabo czytelny.)

k. 1- 3 ksero., format: A4., j. polski.

U

1. Wpisanie żył w miastach
 i wotus zaliczenia w obli. dy,
 przewidywać do następnych wyjęk
 ze strony ichni ulicowisk, a
 wyjęk tenże przynależny do ich obli.
 dy. Stawia się o tym. Wobec
 miastach żył, aby wyjęk
 mechanicznie, który nie może być
 żył w obli. dy. Wobec żył
 w otoczeniu na ich wotus
 ke. Do obli. dy mechanicznie
 ich żył, żył w obli. dy. Wobec
 ich w obli. dy. Wobec żył
 mechanicznie, co jest cel, to
 żył nie może być mechanicznie
 mechanicznie. Wobec żył
 mechanicznie, co jest cel.
 żył, co mechanicznie, co mechanicznie
 żył mechanicznie, co mechanicznie
 żył mechanicznie.

Wobec żył
 mechanicznie

Wobec żył mechanicznie

a very great contribution, the
 help of which has been
 gratefully acknowledged by
 the staff of the school, especially
 in my many classes in
 art & science, & my
 in shape me through.
 There is also a great
 of 32, the first - which
 of, with some results
 up to which the
 the same which is
 may, it will be
 nature & the
 to be of the
 etc, it is only
 the is that of
 "yours" "Pity",
 for me for
 do you know
 it is not
 have, it is

Transliterated
 copy,

F

Tuning to
Lipson

F 2 documents

document n'ayant été
n'ont pas été reçus le 14
juin 1941. J'ai vu que
certaines mentions n'ont
pas été faites en 1941 et
surtout que les mentions
ne sont pas faites, mais
ce sont des mentions, je
crois, de la même nature,
ce sont des mentions de
la même nature, mais
elles ne sont pas faites
par les mêmes personnes
et les dates sont différentes,
ce sont des mentions de
la même nature, mais

F 2000

20. J'ai vu que certaines
mentions n'ont pas été
faites par les mêmes
personnes, mais les
dates sont différentes,
ce sont des mentions de
la même nature, mais

2) bly re opm... 19/12
 1561 2000 is ... 1000 is re
 nyvhenic xia. Uebe, time mo,
 je hie josting rōvī of stroy,
 ale nortōngs hie pōabstūm
 b pōvōmōtō vōlōhōtō rōhō
 a vōt, hōtō mōvōlōmō rōpō,
 mōz, mōzōj gōvōs, rō rōjōpō,
 mōlī, jōt rō rōtō, hōmō mōz,
 hōtō rōjōpō dōvōg, vōh jōtō
 mō vōpōtō, bō pōvōlōmō rō j
 rōjōhōlōmō vōi dōvōg mōvōlōmō
 vōi, hōtō hōmō rōvō vōtō, vō hō
 vōmōj vōjōtō rōjōpō vōvōg, b
 mōvōlōmō dōvō mōj jōtōng.

T nōvōbōvōtō
 vōlōvōtōhōj

F vō dōvōg
 vōtō

6. Tōhōtō hōtō hō mōvōlōmō,
 vōt. dōvōvōtōvōvōtō, 18, hōtō
 vō rōjōhōlōmō, Tōvōtō mōvōlō
 vōdōvōg, hōtō vōtōvōtō hōmō
 vōpōvōvōlōmō hōtō hō mōvōlōmō. Tōvō,
 hōtō vō vōtōvōtō mōvōlōmō 4000
 mōvōlōmō dōvō hōtōvōg, hō mōvōlōmō.

1. Wysiedlenie Żydów z mieszkań i zakaz zabierania mebli doprowadził do niesłychanego wyzysku ze strony ludności ukraińskiej, a w wyjątkowych wypadkach także polskiej. Starano się o t.zw. order na mieszkanie żydowskie, aby uzyskać urządzenie, którego nie wolno było Żydom zabrać, gdyż tylko wyjątkowo zezwolono na ich usunięcie. Za odstąpienie mieszkania w dzielnicy żydowskiej żądali Ukraińcy po kilkaset a nawet po kilka tysięcy marek i prawie zawsze osiągnęli je, bo Żydzi nie mogli z łatwością otrzymać pomieszczenia. Wprawdzie urząd mieszkaniowy gminy żyd. czynił co możliwe, ale powstałego głodu mieszkaniowego nie mógł zaspokoić. Ukraińcy uprawiali także w inny sposób zarobkowanie. Chodzili od domu do domu i dowiadywali się, czy w nich mieszkają Żydzi, a gdy to stwierdzili uzyskiwali przy pomocy oddanych/??/ im osób t.zw. order i z niego jakoby nie korzystali. Także w domu przy ul. -obieskiego 32, w którym mieszkał mój syn, miał dozorca Rudnicki, narodowości polskiej, częste odwiedziny Ukraińców, ale zawsze udzielał im informacji, że żaden Żyd nie mieszka w kamienicy. Mimo to dowiadywali się skądinąd o tym, że syn mój jest Żydem i starali się mieszkanie "oglądnąć".
Pomiędzy "reflektentami" nie było nigdy Polaka.

2. Do wyzysku dochodziło także wskutek nielogicznego zarządzenia, że Żydzi mają opuścić mieszkanie w pewnym określonym, wcześniejszym czasie / w listopadzie / a szukać nowego później, bo od 14 grudnia 1941.

Jeżeli więc Żyd z konieczności opuścił mieszkanie w listopadzie 1941 i z urzędu mieszkaniowego otrzymał przekaz na mieszkanie nieżydowskie, znalazł się na ulicy, jeżeli osoba, która je wynajmowała, nie chciała go opróżnić.

A to było regułą, bo Ukraińcy mimo, że mogli otrzymać opróżnione mieszkanie żydowskie wcale nie starali się o t.zw. order albo po otrzymaniu zwlekali z przeprowadzką, chcąc na Żydach wymusić pewną kwotę.

2a. Także na mnie starano się dokonać wymuszenia. Otrzymałem zrazu przekaz na mieszkanie 3 przy ul. Panińskiej 6. Osoby, które je zajmowały, żądały za opuszczenie go przed 14 grudnia 1941 2000 zł. i 100 zł. za wyrobienie orderu. Żona moja była gotowa złożyć tę kwotę, ale następnego dnia po dojściu do porozumienia oświadczyła jedna z osób, które mieszkanie zajmowały, mojej synowej, że się nie wyprowadzi.

Jak się zdaje, chciano uzyskać wyższą kwotę, celu jednak nie osiągnęła, bo postarałem się o przydzielenie mi innego mieszkania.

Możliwe jest atoli, że kto inny złożył wysoką kwotę, by uzyskać dach nad głową.

2b. Także lokator mieszkania przy Zamarszynie 58, które mi przydzielono - narodowości ukraińskiej, miał według informacji

jakie otrzymali funkcjonariusze urzędu mieszkaniowego - od innych osób żądać za odstąpienie mieszkania 4000 marek i futra damskiego. Gdy mi mieszkanie przydzielono oznajmił wojskowy, p. Gustaw Bernauer, który był przydzielony do urzędu mieszkaniowego gminy żyd. i który mnie do przydzielonego mieszkania przeprowadził, żonie dotychczasowego lokatora, że nie wolno odemnie żądać pieniędzy, bo jest to karalne.

Chciał też wcześniej się wyprowadzić, bo o inne mieszkanie nie trudno, a obojętne powinno być, czy opuszczenie nastąpi wcześniej czy później.

Ten argument podziąkał. Przyrzeczono mieszkanie opróżnić dnia 22 listopada 1941. Nie nastąpiło to jednak, wskutek czego musiałem z żoną i wnukiem zamieszkać tymczasowo u sąsiadów.

Opróżnienie nastąpiło dopiero 27 listopada 1941, a za to przyrzekła żona 1000 zł. i tę kwotę też zapłaciła chociaż byłem temu przeciwny.